

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1553/2025
28.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Миролуба Томића, Слободана Велисављевића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Дарка Перазића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К бр.21/23 од 29.01.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.295/25 од 08.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 28. јануара 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дарка Перазића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К бр.21/23 од 29.01.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.295/25 од 08.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К бр.21/23 од 29.01.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, за које дело је применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју казну му је урчаунато време хапшења од 22.12.2022. године до 22.12.2022. године. Истовремено је одређено да ће изречена казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, те да не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, као и да уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, остатак казне затвора ће издржати у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно, посебним решењем.

На основу члана 87. и 350. став 5. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања путничког моторног возила описаног у изреци првостепене пресуде, а истовремено је одбијен предлог ОЈТ у Врању да се према окривљеном изрекне мера безбедности одузимања мобилног телефона описаног у изреци и 2 СИМ картице.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.295/25 од 08.09.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Бујановцу К бр.21/23 од 29.01.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Дарко Перазић, због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП у вези члана 439. тачка 1) – 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим (другостепеним) судом.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева, истиче повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) – 3) ЗКП, због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Међутим, бранилац у образложењу захтева не наводи на који начин су учињене наведене повреде кривичног закона, већ истиче да су нејасни разлози из којих су и првостепени и другостепени суд извели закључак да је окривљени АА био свестан да чини предметно кривично дело, да је неспорно да је договорио превоз лица наведених у првостепеној пресуди од Прешева до аутобуске станице у Београду по цени од 100 евра, али да није знао да се договор тицао нелегалних миграната и да им превозом омогућава недозвољен транзит кроз Републику Србију. Надаље, у захтеву се истиче да је погрешан закључак првостепеног и другостепеног суда да се у конкретном случају ради о превозу илегалних миграната и кријумчарењу људи, да су обе пресуде донете без образложења, те да изрека правноснажне пресуде противречна самој себи, а разлози нејасни, као и да у нижестепеним пресудама уопште нису образложени разлози одузимања путничког возила марке „...“ од окривљеног. Поред тога, бранилац у поднетом захтеву наводи и да је нејасна и сама одлука о кривичној санкцији, те да би

кривична санкција у конкретном случају морала бити другачије одмерена, примерено тежини предметног кривичног дела.

Како изложеним наводима захтева бранилац окривљеног у уводу само формално истиче повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) – 3) ЗКП, не наводећи у образложењу у чему се ове повреде закона састоје, имајући и виду да у суштини изложеним наводима захтева указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно повреду члана 440. ЗКП, те на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, које повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП нису законом прописани разлози за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић